

Modlitbový úmysel:
za starostlivosť
o starých a chorých členov rodiny

Úvodná pieseň: Pod', teraz je čas vzdať chválu

Spoločná modlitba:Ján Pavol II.: Modlitba za rodinu

Pieseň: Je stále prítomná Tvoja láska

Čítanie Božieho Slova: Sir 3, 1-18

Pieseň: Vyvyšujem Teba, Pane

Úvaha: čítanie z apoštolského listu Jána Pavla II. Gratissimam sane k Roku rodiny 1994

Pieseň: Hoden si mojej chvály

Jednotlivé prosby: čítajú jednotliví prítomní z lístkov

Vzývania svätých: s odpoveďou:Oroduj za nás a za naše rodiny!

Pieseň pred požehnaním: Ctíme túto Sviatosť slávnou

Eucharistické požehnanie: s Najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou

Záverečná pieseň: Súcit nekonečný

Čítanie z Knihy Sirachovho syna

Múdri synovia – to je spoločnosť spravodlivých,
ich počínanie je poslušnosť a milovanie.
Synovia, vypočujte, aké je otcovo právo,
a tak aj robte, aby ste boli spasení.
Boh priznal úctu otcovi na synoch,
a keď vymedzoval právo matky, ustanovil ho oproti synom.
Kto miluje Boha, uzmieruje ho za svoje hriechy,
zdržuje sa ich a nájde vyslyšanie pri dennej modlitbe.
Kto si ctí matku, počína si tak,
ako keby si zhromažďoval poklady.
Kto si ctí otca, bude dlho žiť,
kto poslúcha otca, občerstvuje matku.
Kto sa bojí Pána, ctí si rodičov
a bude slúžiť svojim rodičom ako svojim pánom.
Skutkom i slovom a so všetkou trpezlivosťou si cti svojho otca,
aby zostúpilo na teba požehnanie od neho
a aby ti jeho požehnanie ostalo naveky.
Požehnanie otcovo je oporou pre domy synov,
no kliatba matkina ich vyvracia zo základov.
Nehľadaj svoju česť, ak tým potupíš svojho otca,
z jeho potupy ti nevzniká sláva.
Lebo česť vzíde každému z toho, ak je otec uctený,
ale je hanbou syna, ak je jeho otec bez cti.
Synu, zastaň sa v starobe svojho otca
a nezarmucuj ho, kým žije;
ak slabne na rozume, maj strpenie
a nepohrdaj ním, kým ty si pri plnej sile;
lebo milosrdenstvo s otcom nebude zabudnuté.
Za ťažkosti s matkou dostane sa ti dobrej náhrady.
Za tvoje spravodlivé počínanie vybuduje sa ti dom
a pamätať sa bude na teba v deň súženia
a ako za jasného slnka ľad, tak sa rozplynú tvoje hriechy.
Akú zlú povesť má taký, čo si opúšťa otca,
a kto trápi matku, je od Boha prekliaty.

Čítanie z apoštolského listu pápeža Jána Pavla II.

Gratissimam sane rodinám pri príležitosti Roku rodiny 1994

Štvrté prikázanie Desatora sa týka rodiny, jej vnútornej celistvosti, mohli by sme povedať, jej solidarity. Vo formulácii štvrtého prikázania sa nehovorí výslovne o rodine. V skutočnosti však ide práve o ňu. Na vyjadrenie spoločenstva medzi generáciami božský Zákonodarca nenašiel vhodnejšie slovo ako: „*Cti!*“ Máme tu do činenia s istým spôsobom vyjadrenia toho, čo je rodina. Taká formulácia nevyzdvihuje rodinu umelým spôsobom, ale kladie na svetlo jej subjektivitu a práva, ktoré z toho pramenia. Rodina je spoločenstvom mimoriadne intenzívnych medziosobných vzťahov medzi manželmi, medzi rodičmi a deťmi, medzi generáciami. Je to spoločenstvo, ktoré je zabezpečené zvláštnym spôsobom. A Boh preň nenachádza lepšiu záruku, než aká je vo vyjadrení: „*Cti!*“

„Cti svojho otca a svoju matku, aby si dlho žil na zemi, ktorú ti dá Pán, tvoj Boh!“ Toto prikázanie nasleduje za troma základnými príkazmi, ktoré sa týkajú vzťahu človeka a izraelského ľudu k Bohu: „*Shema, Israel...*“ - „*Počuj, Izrael, Pán je náš Boh, Pán jediný!*“ „*Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!*“ To je prvé a najväčšie prikázanie, prikázanie lásky k Bohu „*nadovšetko*“. Budeš ho milovať „*celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou silou*“. Je významné, že štvrté prikázanie sa včleňuje práve do takého kontextu: „*Cti svojho otca a svoju matku!*“, lebo oni sú pre teba, v istom zmysle, zástupcami Pána, čo ti dali život, čo ťa uviedli do ľudského bytia: do rodu, do národa, do kultúry. Po Bohu sú tvojimi prvými dobrodincami. Ak Boh je dobrý, dokonca samo Dobro, rodičia sa podieľajú zvláštnym spôsobom na tejto jeho najvyššej добрote. A teda: Cti svojich rodičov!

Je tu istá analógia s úctou patriacou Bohu. Štvrté prikázanie je v úzkom súvisi s prikázaním lásky. Medzi „*cti*“ a „*miluj*“ je hlboké puto. Česť v svojom podstatnom jadre je spojená s čnosťou spravodlivosti, ale túto zasa nemožno vysvetliť bez odvolania sa na lásku k Bohu a k blížnemu. A kto je bližší ako vlastní príbuzní, ako rodičia a deti? Je vari medziosobný systém uvedený štvrtým prikázaním jednostranný? Zaväzuje ctiť iba rodičov? V doslovnom zmysle áno. Nepriamo však môžeme hovoriť o „*úcte*“ k deťom zo strany rodičov. „*Cti!*“ znamená „*uznaj!*“ Daj sa totiž viesť presvedčivým uznaním osoby, predovšetkým otca a matky a potom ostatných členov rodiny. Úcta je postoj podstatne nezištný. Mohlo by sa povedať, že je to „*pravý dar osobe*“ a v tomto zmysle sa stretá s láskou. Ak štvrté prikázanie vyžaduje ctiť otca a matku, vyžaduje to aj vzhľadom na dobro celej rodiny. Práve preto teda ukladá povinnosti aj samotným rodičom. Zdá sa, že Božie prikázanie im priamo pripomína: Rodičia, konajte tak, aby si vaše správanie zaslúžilo úctu (a lásku) zo strany vašich detí! Nedovoľte, aby do „*morálnej prázdnoty*“ upadla Božia požiadavka na úctu k vám! V konečnom dôsledku ide totiž o vzájomnú úctu. Prikázanie „*Cti svojho otca a svoju matku!*“ hovorí nepriamo: „*Ctite svojich synov a svoje dcéry!*“ Zasluhujú si to, lebo jestvujú, lebo sú tým, čím sú. To platí od prvej chvíle počatia. Tak toto prikázanie, vyjadrujúc dôverné spojivo rodiny, osvetľuje základ jej vnútornej zomknutosti.

Prikázanie pokračuje: „... *aby si dlho žil na zemi, ktorú ti dá Pán, tvoj Boh.*“ Toto „*aby*“ mohlo by budiť dojem utilitaristickej vypočítavosti: ctiť s vzhľadom na budúcu dlhovekosť. Povedzme však, že to nezmenšuje podstatný význam rozkazu „*Cti!*“, spojeného svojou prirodzenosťou s „*nezištným postojom*“. Ctiť nikdy neznamená „*predvídaj výhody*“. Je však ťažko nepriznať, že z postoja vzájomnej úcty, ktorá jestvuje medzi členmi rodinného spoločenstva, neplynú rozmanité výhody. Úcta je určite prospešná, ako je prospešné každé pravé dobro.